

Indenrigsministeriets lovbekendtgørelse nr. 35 af 29. januar 1970.

Bekendtgørelse af Lov om hjemmesygepleje.

Herved bekendtgøres lov nr. 79 af 29. marts 1957 om hjemmesygepleje som ændret ved § 9 i lov nr. 236 af 4. juni 1969.

§ 1. Det påhviler enhver kommunalbestyrelse at drage omsorg for, at der til enhver tid findes en forsvarlig hjemmesygeplejeordning i kommunen, hvorefter alle kommunens indbyggere har adgang til hjemmesygepleje efter lægehenviisning.

Stk. 2. Flere kommuner kan slutte overenskomst om en fælles hjemmesygeplejeordning.

Stk. 3. Administrationen af hjemmesygeplejen vil kunne overlades til hjemmesygeplejeforeninger, sygekasser, menighedsplejer eller lignende.

§ 2. Hjemmesygeplejeordningen i København og Frederiksberg kommuner skal godkendes af indenrigsministeren. Hjemmesygeplejeordningen i andre kommuner skal godkendes af amtsrådet.

Stk. 2. For at ordningen kan godkendes, vil det være et vilkår, at der til den egentlige sygepleje kun anvendes statsautoriserede sygeplejersker. Fra dette krav vil der dog i ganske særlig tilfælde kunne meddeles dispensation af sundhedsstyrelsen.

Stk. 3. Ved godkendelsen påhviler det de i stk. 1 nævnte myndigheder at påse, at ordningen er rationelt tilrettelagt under hensyn til distriktets størrelse og befolkningstæthed, og, hvis dette ikke er tilfældet, ved forhandling med de interesserede parter at søge manglerne afhjulpet.

Stk. 4. Embedslægen udøver på de godkendende myndigheders vegne tilsyn med hjemmesygeplejen.

§ 3. Socialministeren fastsætter efter forhandling med indenrigsministeren nærmere

bestemmelser vedrørende sygekassernes betaling for hjemmesygepleje til kassernes nydende medlemmer.

Stk. 2. Af personer, der ikke gennem medlemsskab af en hjemmesygeplejeforening eller sygekasse har sikret sig ret til hjemmesygepleje, vil der, bortset fra trangstilfælde, jfr. lov om offentlig forsorg § 47, stk. 4, kunne kræves en særlig betaling for ydelse af hjemmesygepleje. Størrelsen af den omhandlede betaling samt medlemskontingenterne til hjemmesygeplejeforeningerne vil være at godkende af de i § 2 nævnte myndigheder.

§ 4. Af kommunens udgifter til hjemmesygepleje refunderes $\frac{7}{10}$ af statskassen.

Stk. 2. Ved opgørelsen af kommunens refusionsberettigede udgifter bortses fra eventuelle udgifter til hjemmesygeplejerskens befordring med motorkøretøj. Til refusion vil højst kunne anmeldes et beløb svarende til 2 kr. 50 øre pr. indbygger i kommunen ved sidste almindelige folketælling.

Stk. 3. Såfremt de i § 2 omhandlede godkendende myndigheder skønner, at det for opnåelse af en effektiv hjemmesygeplejeordning vil være nødvendigt, at der stilles motorkøretøj til rådighed for hjemmesygeplejersken, vil de hermed forbundne udgifter kunne tillades medtaget ved opgørelsen af kommunens refusionsberettigede udgifter. Til refusion vil dog i alt højst kunne anmeldes et beløb svarende til 4 kr. 50 øre pr. indbygger i kommunen.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan efter forhandling med folketingets finansudvalg for-